

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/348/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712216132
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7712216132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 16C/230/2012-58 zo dňa 10.12.2014 a o odvolaní proti uzneseniu č.k. 16C/230/2012-79 zo dňa 24.04.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

P o t v r d z u j e uznesenie č.k. 16C/230/2012-79 zo dňa 24.4.2015.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvého stupňa) rozsudkom z 10.12.2014 č.k. 16C/230/2012-58 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov v súvislosti s postupom exekučného súdu. Ďalším výrokom rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie o zamietnutí návrhu odôvodnil tým, že podľa tvrdení navrhovateľa malo dôjsť na jeho strane k vzniku škody a nemajetkovej ujmy postupom exekučného súdu v exekúcii vedenej proti povinnému W. K.. Navrhovateľ tvrdil, že exekučný súd nerozhodol o jeho žiadosti ako oprávneného na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti. Rozhodol o žiadosti až dňa 18.05.2011, čo je omeškanie viac ako 77 dní. Tento postup považuje za nesprávny a v rozpore so zákonom, lebo neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať so zbytočnými prietahmi. Majetkovú škodu vyčíslil sumou 2.495,86 eur a nemajetkovú ujmu v sume 499,17 eur.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal ho zamietnuť, lebo navrhovateľ nepreukázal, žeby činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Poukázal aj na to, že v návrhu vyskytuje viacero nedostatkov a navrhovateľ celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám.

Súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.12.2014, ktorého sa však navrhovateľ bez ospravedlnenia nezúčastnil. Požiadal súd o zrušenie pojednávania z dôvodu, že podal ústavnú sťažnosť,

predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, uvedený dôvod súd prvého stupňa nepovažoval za vážny dôvod na odročenie pojednávania ako to predpokladá § 119 O.s.p. v spojení s § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd prvého stupňa vec právne posudzoval podľa ustanovení § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 a 2, § 6 ods. 1 § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1 a 2 a § 19 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Uviedol, že tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci a podmienky jej uplatnenia. Štát zodpovedá sa škodu, ktorá bola spôsobená nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Nárok musí oprávnená osoba uplatniť postupom upraveným v tomto zákone. Navrhovateľ tvrdil, že jeho nárok vyplýva zo skutočností, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, čím si uplatnil zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ako to vyplýva z obsahu exekučného spisu (17Er/136/2011) Okresného súdu Michalovce, o žiadosti súdneho exekútora doručenej súdu 21.03.2011 bolo rozhodnuté 04.04.2011 zamietnutím žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. O zamietnutí žiadosti bolo rozhodnuté nie z dôvodu nečinnosti exekučného súdu, ale pre nedostatky samotnej žiadosti o udelenie poverenia. Ďalej súd prvého stupňa mal za preukázané, že nárok navrhovateľa na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zákon č. 514/2003 Z.z. a preto nie je daný ani samotný základ nároku. Navrhovateľ zároveň nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody, a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Navrhovateľ síce v návrhu uviedol, že o predbežné prerokovanie požiadal, nepredložil však o tom žiadny dôkaz. Odporca nepoprel, že mu bol adresovaný návrh navrhovateľa, tento však vykazoval množstvo nedostatkov spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody, neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nárok mal týkať a pod. Súd prvého stupňa nevidel akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie mal dokazovať súd alebo žalovaný. Nejde tu o listinný dôkaz, ku ktorému nemá navrhovateľ prístup. Ak si navrhovateľ neponechal kópiu návrhu, dostal sa do dôkaznej núdze a nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Rovnako mal za preukázané, že skutkové tvrdenia žalobcu o nevydaní rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote sa nezakladajú na pravde. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v ust. § 221 ods. 1 O.s.p., pretože účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v konaní rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f), g) a h) O.s.p. a ďalej odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odvolateľ namietal postup súdu prvého stupňa, ktorý vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Odvolateľ tvrdí, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, preto súd nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo na konanie pred súdom. Obsahom žiadosti o zrušenie pojednávania bola námietka, že konajúci sudca je vylúčený, pričom poukázal na to, že Krajský súd v Trnave svojím rozhodnutím v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov z rozhodovania a vec prikázal na prejednanie inému súdu a rovnako rozhodovali Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove. Za týchto okolností neobstojí názor Krajského súdu v Košiciach vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva, a preto ústne pojednávanie nemalo byť vykonané. Navrhovateľ pritom trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak iba na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Namietal, že meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa v čase jeho vydania neprichádzalo do úvahy a to vzhľadom na skutočnosť, že súd v rovnakom období rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. Mal za to, že dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu a mária jeho možnosť konať pred súdom. Ďalej žalobca namietal, že sa nemohol vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom

rozhodovaní vychádzal, ani k dôkazom ktoré súd vykonal. Konceptia spravodlivého súdneho konania zahŕňa právo na kontradiktórne konanie, ktoré bolo v tejto veci porušené. Konajúci súd neumožnil navrhovateľovi vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam vecí. Navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že nebolo možné vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pretože tým došlo k porušeniu práva navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Navrhovateľ tiež zdôraznil, že ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p.

Pokiaľ sa týka majetkovej škody namietal odvolateľ názor súdu prvého stupňa o jej nedôvodnosti, pretože konajúci súd ignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje, a preto je v tejto časti rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Navrhovateľ predložil ako dôkaz o vzniku škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na navrhovateľa negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a to v posudku určenej výške. Ak okresný súd vo svojom odôvodnení rozsudku konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal, že by mu postupom exekučného súdu vznikla akákoľvek škoda, pričom ďalej uvádza, že bližšie nešpecifikoval jednotlivé náklady vynaložené na správu a vedenie pohľadávky počas obdobia omeškania exekučného súdu, nakoľko určenie výšky majetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku, potom súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom. Konajúci súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Pokiaľ sa týka nemajetkovej ujmy, súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak sám konajúci súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase, mal konštatovať porušenie práva a priznať nemajetkovú ujmu navrhovateľovi.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal navrhovateľ v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok v súlade s ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok verejne vyhlásil po tom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Odvolací súd predovšetkým považuje za potrebné uviesť, že prevažná väčšina odvolacích námietok navrhovateľa je irelevantná vo vzťahu k napadnutému rozsudku. Odvolateľ v odvolaní uvádza námietky, ktoré žiadnym spôsobom nekorešponujú priebehu konania vo veci samej a dôvodom, pre ktoré súd žalobu zamietol.

Takýmito irelevantnými námietkami sú námietka vo vzťahu ku skutočnosti, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, námietka, že odporca sa vo veci nevyjadril napriek výzve súdu a doručenému návrhu a námietka vo vzťahu k posúdeniu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie na deň 10.12.2014, ktorého sa účastníci konania nezúčastnili. Keďže ústne pojednávanie vo veci bolo nariadené a bolo vykonané, je odvolacia námietka navrhovateľa o neuskutočnení ústneho pojednávania irelevantná.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o majetkovej škode a nemajetkovej ujme z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že dôvodom pre nepriznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy bolo zistenie konajúceho súdu, že vo veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, čím neboli naplnené dôvody, pre ktoré by bol daný základ žalovaného nároku.

Odvolacie námietky navrhovateľa vo vzťahu k posudzovaniu výšky škody a nemajetkovej ujmy sú teda rovnako bezpredmetné a nemajú žiaden vzťah k napadnutému rozsudku.

Odvolací súd navyše poukazuje na to, že neobstojí odvolacia námietka navrhovateľa, že predložil do spisu znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký Ústav ekonomickej univerzity v Bratislave, lebo takýto dôkaz navrhovateľom v tomto konaní predložený nebol.

Jediná odvolacia námietka, ktorú je možné ako relevantnú preskúmať a posúdiť vo vzťahu ku konaniu vo veci samej a k napadnutému rozsudku je tá, ktorá sa týka vykonania pojednávania dňa 10.12.2014 po podaní žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania v súvislosti s jeho opakovanou námietkou, že vo veci rozhoduje vylúčený sudca.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku aj konania, ktoré mu predchádzalo však dospel k záveru, že ani tento odvolací dôvod nie je naplnený.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Odvolateľ namieta, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd vec prejednal v jeho neprítomnosti hoci na to neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a navyše vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené predpoklady uvedené v ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Predpokladom pre prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, na ktoré sa tento nedostaví, ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie.

Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Z obsahu spisu vyplýva, že účastníci konania boli predvolaní na pojednávanie nariadené na deň 10.12.2014 písomne. Právnomu zástupcovi navrhovateľa bolo predvolanie doručené 22.10.2014, čím bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľ doručil dňa 05.12.2014 elektronickými prostriedkami súdu prvého stupňa návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. V podaní namietal, že mu nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Michalovce, navrhovateľ pritom trvá na tom, aby mu rozhodnutie bolo doručené a v prípade, že krajský súd rozhodne o nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Michalovce, má záujem sa proti tomu brániť všetkými možnými zákonnými prostriedkami. V tomto podaní navrhovateľ zopakoval námietku zaujatosti, ktorú oznámil už v žalobnom návrhu. Navrhol pojednávanie zrušiť až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu a v pojednávaní nepokračovať. V podaní namietol, že objektívna námietka porušenia nestrannosti je dôvodná. Posudzovanie námietky musí byť reštriktívne. Dôvodnosť námietky porušenia nestrannosti je podporená pomerom sudcu k veci, ktorý má za následok jeho zaujatosť. Vylúčený je sudca preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom než z dokazovania a do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.12.2014 (č. I. 52 spisu) vyplýva, že konajúci súd posúdil návrh na zrušenie pojednávania, resp. na jeho odročenie tak, že nespĺňa požiadavku ustanovenú v § 119 O.s.p., pretože nadriadeným súdom bolo rozhodnuté o tom, že pojednávajúca sudkyňa Mgr. Daniela Pristášová nie je vylúčená z pojednávania veci.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žiadosť o odročenie pojednávania, označená ako návrh na zrušenie pojednávania neobsahuje dôvody, pre ktoré by bolo potrebné nariadené pojednávanie odročiť.

O skutočnosti, že sudkyňa Mgr. Daniela Pristášová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.10.2012 sp. zn. 6NcC/52/2012.

Námietka odvolateľa, že vo veci koná vylúčená sudkyňa teda nie je dôvodná, pretože o nevyhlúčení bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím nadriadeného súdu, ktorým je súd viazaný.

Z uvedených dôvodov teda nie je naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. Rovnako nie je daný ani v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., pretože v konaní nebol preukázaný taký postup súdu, ktorým by sa odvolateľovi odňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti odporcu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 17Er/136/2011.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, ale trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 16C/230/2012 - 79 zo dňa 24.04.2015 uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť v stanovenej 15 dňovej lehote súdny poplatok za podané odvolanie podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20,- eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. V odvolaní namietal, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť a tým je odôvodnenie. Súd prvého stupňa síce vyrubil súdny poplatok vo výške 20,- eur za podané odvolanie, avšak uviedol, že poplatok je vyrubený v zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov, pritom podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody a nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie a dovolanie, ako je tomu pri položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov. Odvolateľ poukázal aj na dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona. Zároveň v odvolaní akcentoval na to, že on podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu, a teda súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. V tejto súvislosti zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy SR vylúčené. Navyše podľa ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. V danom prípade bol návrh podaný pred 01.10.2012, teda konanie začalo pred účinnosťou novely zákona o súdnych poplatkoch vykonanej zákonom č. 286/2012 Z.z., preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Na podporu uvedeného záveru priložil odvolateľ aj časť zápisnice z rokovania občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.11.2013, kde sa rozoberala otázka vzniku poplatkovej povinnosti podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v intenciách ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. aj uznesenie súdu prvého stupňa o poplatkovej povinnosti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo po zistení, že odvolanie bolo podané včas a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov súdne poplatky (ďalej len poplatky) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len poplatkový úkon) uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, (ďalej len Sadzobník), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa ods. 4 v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 Zákona o súdnych poplatkoch podaním odvolania.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa postupoval správne, ak napadnutým uznesením vyrubil poplatok navrhovateľovi v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov za podané odvolanie v konaní 20C/261/2012, v ktorom bol vydaný rozsudok vo veci samej dňa 16.01.2015. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a práve toto odvolanie je úkonom zakladajúcim poplatkovú povinnosť odvolateľa, t.j. navrhovateľa.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 1.10.2012 je výška súdneho poplatku zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20,- eur. Ak je ustanovená sadzba za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej § 6 ods. 2 písm. a druhá veta zák. č. 71/1992 Zb.. Sadzobník k položke 7a neobsahuje žiadne poznámky. Text položky 1 Sadzobníka uvádza, že z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba sa platí sadzba uvedená v tejto položke. V poznámkach k položke 1 bode 3 sa uvádza, že poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

V položke 7a je stanovená osobitná sadzba súdneho poplatku z návrhu vo výške 20,- eur. Pokiaľ by súd akceptoval názor navrhovateľa, že poplatok z odvolania sa platí len pri konaní, na ktorý sa vzťahuje poplatok podľa položky 1 Sadzobníka, tak potom napr. ani pri položke 7, kde je uvedený súdny poplatok z návrhu na začatie konania o rozvod manželstva (a pod touto položkou tiež nie je uvedená poznámka k nej), by sa v prípade podania odvolania proti rozsudku neplatil súdny poplatok za odvolanie. Takýto výklad však nezodpovedá gramatickým a logickým princípom, pretože súdny poplatok za odvolanie sa platí v zmysle ust. § 2 ods. 4 veta prvá a odvolateľ má povinnosť ho zaplatiť aj na výzvu súdu, ak ho nezaplatil spolu s poplatkovým úkonom (v tomto prípade odvolaním).

Žalobu navrhovateľ podal na súd dňa 27.9.2012, t.j. za účinnosti znenia zákona o súdnych poplatkoch k 30.9.2012.

V zmysle § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012.

Poplatkový úkon, ktorým je odvolanie proti rozsudku vo veci samej v tomto konaní podal navrhovateľ na súd prvého stupňa dňa 28.01.2015, elektronickým podaním odoslaným dňa 27.01.2015. Podal ho teda za účinnosti zákona o súdnych poplatkoch už v znení účinnom od 01.10.2012. Neobstojí preto jeho námietka, že v súvislosti s podaným odvolaním je potrebné aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, pretože poplatkový úkon bol navrhovateľom vykonaný až za znenia zákona účinného od 1.10.2012, kedy ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch už bolo zrušené. Len poplatky za konania (napr. podľa pol. 5, pol. 18a, a ďalších Sadzobníka) sa vyberajú podľa predpisov účinných do 30.9.2012, ak sa konanie začalo do 30.9.2012.

Odvolací súd poukazuje aj na stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 3.12.2015 k otázke vzniku poplatkovej povinnosti v odvolacom a dovolacom konaní, ak v čase podania žaloby bolo konanie oslobodené od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch: „Ak bolo odvolanie (dovolanie) podané po 30.09.2012, vzťahuje sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom (dovolacom) konaní právna úprava účinná od 01.10.2012, i keď konanie vo veci samej na súde prvého stupňa začalo pred 30. septembrom 2012.“

Neobstojí ani odvolacia námietka v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia vzhľadom k tomu, že ide o uznesenie o vyrubení súdneho poplatku, kde je uvedený dôvod vyrubenia súdneho poplatku, ktorým je odvolanie a uvedená je aj položka podľa ktorej sa poplatok vyrubil. V konaní bol vydaný jeden rozsudok a proti nemu bolo podané jedno odvolanie, takže nie je žiadnych pochyb, aké odvolanie bolo spoplatnené. V predkladacej správe je taktiež poznámka (vzhľadom k tomu, že toto súdne rozhodnutie vydala vyššia súdna úradníčka), že sudca s jej rozhodnutím súhlasí, a teda odvolaniu autoremedúrou nemieni vyhovieť.

Z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.